

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Jeg vil bare spørge fru Charlotte Fischer, om Det Radikale Venstre har tænkt over en proces for, hvordan det kan lade sig gøre. Vi er jo nogle af de få partier, der taler om mellem løsninger, og hvordan kan vi udvikle en proces, hvor vi får en debat om fordele og ulemper, mere viden, mere information, hvad det er, der rykker, hvad det er, der påvirker enten donorerne eller dem, der skal aftage donationen, og hvordan børnene og de unge ser på det? Der er jo mange interessenter på området, og har Det Radikale Venstre talt om en proces?

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Ikke helt konkret, men jeg vil være meget interesseret i at tale med fru Karen J. Klint om, hvad vi kan gøre. Jeg synes, det vil være oplagt at se på, hvilke muligheder vi har for at komme lidt dybere ned i tingene, når vi kommer tilbage i Sundhedsudvalget.

Som fru Birthe Skaarup sagde, har vi haft en drøftelse, men jeg tror ikke, der er nogen af os, der har fornemmelsen af, at vi nåede særlig dybt ned. Vi sidder med massevis af spørgsmål, og i sidste ende tror jeg, det er nødvendigt, at regeringen og ministeren tager skridt til at få udarbejdet nogle meget mere konkrete og dybdeberende analyser, hvis vi virkelig skal videre. Der er mange, som har sagt her i dag, at det måske er en god idé. Det kan godt være, det ikke skal være lige nu, men vi kunne måske starte i Sundhedsudvalget med at bruge nogen tid på at få det belyst, måske afholde en høring eller gøre forskellige andre ting.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Det vil jeg gerne kvittere for, for jeg tror, det er vigtigt, at vi hjælper regeringen, også fordi et flertal i regeringen synes, det er for tidligt at starte debatten. Det kan godt ske, det er for tidligt at trykke på afstemningsknapperne, men jeg synes ikke, det er for tidligt at starte debatten, så både under og ved siden af udvalgsarbejdet vil vi gerne være med til at se på, om vi kan være behjælpelige, og også se på, hvordan vi kan blive klogere på området, og hvordan vi kan få hørt alle interessenterne.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Ja, det lyder fint, og jeg har ikke andet at tilføje, end at jeg synes, vi skal blive enige om at gøre det. Vi har i hvert fald brug for at blive klogere.

Formanden:

Tak til fru Charlotte Fischer. Så er det hr. Per Clausen som ordfører.

Per Clausen (EL):

Børns rettigheder kan jo bruges til meget. I den tidligere debat blev de brugt til at forsøge at sikre, at kvinder, der ikke bor sammen med mænd, ikke kan få hjælp til at få børn, og her skal de, så vidt jeg kan se, bruges til at reducere antallet af børn, der fødes som et resultat af sæddonoreres indsats, for det ville jo blive konsekvensen. Om det er tilsigtet eller utilsigtet fra SF's side, ved jeg ikke, men det ville blive konsekvensen.

Kl. 13.50

Så kan man spørge: Hvad er det for en rettighed, der nu fokuseres så meget på? Det er retten til at vide, hvem ens far er. Det ville for de fleste af os betyde, at vi skulle afkræve dna-test osv., for hvis vi virkelig interesserer os meget fundamentalt for, hvem vores biologiske far er, er det jo ikke så enkelt, at der bare kan henvises til, at det ved man godt, fordi lovgivningen sikrer, at det altid er ægtefællen, der er faren.

Jeg synes altid, det er interessant, når socialistiske partier som her SF begiver sig ud i at synes, at biologien er af afgørende betydning. Vi mener faktisk, der er tale om et ikkeeksisterende problem, som man vil løse ved at tildele nogle mennesker nogle rettigheder, de ikke har bedt om. Det ville få stærkt skadelige virkninger, det kan jeg faktisk garantere for, men der er ikke flertal for det i Folketinget nu, og der vil heller ikke være det efter et kommende valg, naturligvis medmindre Socialdemokratiet, SF og De Radikale skulle få flertal alene, hvad der vel ikke er meget, der tyder på.

Hvad er så grunden til, at vi synes, forslaget vil få skadelige effekter? Ja, et af argumenterne fremfører SF jo selv i begrundelsen, hvor de siger, at der er mange børn, der ikke får at vide, at de er donorbørn – hvis man vil tilgive mig den udtalelse. Erfaringerne fra Sverige viser, at hvis det oven i købet er sådan, at det, at man får at vide, at man har en anden far, også indbefatter, at man har ret til at få at vide, hvem den far er, lader endnu flere forældre være med at fortælle barnet, at det er donorbarn.